

Dansk Skakunion 2.hovedkreds/junior/arkiv dato: 06.10.2000

Juniorenes Hold-DM – for hovedkredse

Af Poul Buhl

Én gang om året mødes landets hovedkredse for at lade deres juniorer prøve kræfter. Efter lidt roderi sidste sæson har stævnet nu fået fast plads i kalenderen den første weekend i oktober – og fremover har det også fået fast spillested: Tjele Efterskole. Men i år var det 4. hovedkreds, der stod for arrangementet. De havde lagt det i hænderne på Bov Skakklub, som havde fundet udmærkede faciliteter i Frøslevlejrens Efterskole kun en lille kilometer fra grænsen til Tyskland. Af samme årsag havde man fundet anledning til at invitere et hold fra Schleswig-Holstein til at spille med udenfor konkurrence.

Det var mit første hold-DM som juniorleder for 2. hovedkreds, og derfor lå det i mine hænder at udtage hovedkredsens hold i overensstemmelse med de lidt kryptiske regler, der gælder for holdopstillingen:

- ⊗ en af spillerne skal være en pige
- ⊗ tre spillere skal være kadetter (under 16 år)
- ⊗ højst to spillere må have over 2000 i rating.

Endvidere er der mulighed for at stille med en reserve. Det valgte jeg dog ikke at gøre brug af, for når man nu er udtaget vil man selvfølgelig gerne spille – og skadede spillere er normalt ikke et problem i skak. Jeg valgte ved udtagelsen af holdet at lægge vægt på, at spillerne er aktive i hovedkredsens juniorarbejde (Grand Prix-stævnerne), ligesom jeg valgte at garantere en plads til vinderne af B, C og D-grupperne i sidste sæsons Grand Prix-serie. Jeg måtte se bort fra nr. 3 på ratinglisten, Kasper Kristensen med 2018, på grund af begrænsningen for spillere over 2000 i rating. Og så var der altså også nogen der valgte at sige nej tak til tilbuddet om at være med på holdet.

Det hold jeg nåede frem til er samtidig et meget ungt hold, som med en enkelt undtagelse også kan stille op til næste år:

- Oksana Vovk Næstved 2073
- Kristian Hovmøller Dianalund 2072
- Kasper Henriksen Haslev 1807
- Morten Rytter Slagelse 1705
- Jonas Nilsson Ringsted 1558
- Søren Jensen Forlev 1542
- Christian Lunde Rasmussen Møn 1342
- Jon S. Pedersen Ringsted 1240

Turneringen skulle starte allerede lørdag morgen, så vi var inviteret til at komme allerede fredag aften. Det betød, at vi skulle med toget fredag ved sekstiden. Naturligvis er det sådan en dag, toget skal være forsinket – der var tunnelarbejde ved Nørreport, og det blev ikke bedre af, at der var gået ild i et andet tog i Slagelse. Så toget var en lille halv times tid forsinket, da vi samlede de sidste tre op i Slagelse. Men resten af turen gik uden problemer, og pudsigt nok viste det sig, at vi havde reserveret pladser lige ved siden af holdet fra 8. hovedkreds. Undervejs var 3. hovedkreds også stået på, og tre hold var lige i overkanten af hvad den lille minibus, der var kommet for at hente os i Padborg kunne klare – men vi nåede frem til Frøslevlejrens Efterskole i god behold ved halvtitiden, og der var lige tid til et stykke mad og et slag skak inden sengetid.

Da det blev lyst lørdag morgen, kunne vi også se hvor det var vi boede. Vi var indkvarteret i en af de barakker, hvor tyskerne under krigen internerede danske modstandsfolk og politiske fanger, nok under noget ringere forhold end dem vi blev tilbudt – men dog bedre forhold end i de tyske koncentrationslejre. Hele området er fredet, nogle af barakkerne er blevet til museer, andre er altså blevet til efterskole. Det er alt sammen meget velholdt, men i øvrigt var det begrænset hvad der var af tid til at dyrke stedets historie, vi havde et program vi skulle igennem.

Efter morgenmaden kunne vi konstatere, at sidste mand på vores hold var ankommet. Jon havde fået rodet sig ind i at skulle være to steder fredag aften, men da han ikke kunne melde fra til en teaterforestilling som han spillede en af hovedrollerne i, viste der sig heldigvis at være et tog han kunne stå på i Ringsted klokken seks lørdag morgen og lige være fremme til tiden.

Klokken ni blev stævnet åbnet af Bov Kommunes borgmester, og en halv time senere var vi klar til første runde. Vi skulle møde 3. hovedkreds, og det tegnede til en jævnbyrdig kamp. Men uheldigvis havde Jonas valgt lige netop dette tidspunkt til at blive ramt af et insulinchok. Det gav en del postyr, og en tilkaldt tysk læge – vi var i grænselandet – insisterede på at sende ham til kontrol på Åbenrå sygehus. Så vi kunne alligevel godt have brugt en reserve, men noget alvorligt var det jo ikke, og Jonas var tilbage og meget sulten til tredje runde – efter at der var taget gruppebillede af alle deltagerne og serveret middagsmad.

De to første kampe var begge sluttet 4-4. Mod 3. hovedkreds var det OK, mens det var lidt skuffende at vi trods en mand i undertal ikke havde slået 8. hovedkreds, der ikke stillede med noget særlig stærkt hold. Men i tredje runde var de færreste i tvivl om, at vi skulle vinde. Vi skulle møde 4. hovedkreds, der havde fået lammetæv 8-0 i de to første kampe. Lidt synd for arrangørerne, der havde lagt et stort arbejde i stævnet, men kun havde udsigt til sportslige øretæver. De kunne have stillet et stærkere hold, men havde valgt at se bort fra de spillere, der ikke havde deltaget i en udtagelsesturnering. De fik dog deres første to remiser mod os, og vi var endda svineheldige med at holde to klart tabte tårnslutspil remis. Men med 7-1 var vores første sejr hjemme.

Fjerde runde blev til gengæld lidt af et antiklimaks. Vi skulle møde 1. hovedkreds, og tilsyneladende havde københavnerne forpagtet heldet i den kamp. Der blev sjusket lidt rundt omkring, og vores første nederlag var en realitet med 2½ - 5½. Arild, deres holdleder, var dog ikke sen til at indrømme at det var i overkanten: "Vi fik vist lidt rigeligt."

Næste runde var mod 9. hovedkreds, og det så godt ud, da vi kom foran 4-1. Men desværre tabte vi de tre sidste partier og måtte lidt uheldigt igen nøjes med 4-4. Dagens sidste runde gav stævnets anden sejr, da vi slog 5. hovedkreds med 5-3. Og så var klokken seks, og efter et hårdt eftermiddagsprogram med fire kampe i træk var vi klar til aftensmaden – hvorefter arrangørerne stod for en lille indkøbstur til en af stævnets sponsorer på den anden side af grænsen. Omkring halvtreds ledere og juniorer deltog, og der blev slæbt godt med varer hen til bussen til tilbageturen. Nogen måtte gå flere gange ... Tilfældigvis var der razzia ved grænsen selvsamme aften, men de nøjedes med at kontrollere pas og søge efter illegale indvandrere. Vi fik heldigvis Oksana med hjem.

Resten af aftenen delte folk sig mellem dem der spillede lynturnering og dem der så en videooptagelse af eftermiddagens fodboldlandskamp, hvorefter der var film, skak og indendørs fodbold ad libitum.

Naturligvis kommer der mange mindeværdige oplevelser ud af en tur som denne. Blandt de bemærkninger vi vil huske er Kaspers kompromisløse selvkarakteristik "Jeg er ikke morgengrim – jeg er bare grim," og Oksanas rammende karakteristik af den tyske holdleder: "Han er meget sød, han har bare lidt meget hår." Oksana stod i det hele taget for en stor del af underholdningen, ikke mindst da det lørdag aften lykkedes hende at knytte en sammenhæng fra hendes radiator på værelset over ukrainske hønsefarmere til russiske kosmonauters forsøg med udrugning af kyllinger i rummet. Siden blev hun til "prinsessen på æggene" ...

Det var også Oksana, der lidt tankefuldt kommenterede vores opholdssted med ordene: "Jeg synes ikke det er særlig hyggeligt at bo i en koncentrationslejr." Det er nok hendes ukrainske baggrund, der har gjort hende mere modtagelig for stedets forhistorie. Selve lejren fremtrådte egentlig så pæn, at man ikke tænkte så meget over dens fortid. Kun vagttårnene, der stadig stod i udkanten af lejren, bragte tankerne hen på, at vi jo boede i et fængsel. Jeg tror ikke juniorene gjorde sig alt for mange tanker om det, og det var jo egentlig heller ikke det vi var kommet for. Vi skulle spille skak – det var ikke nogen fornøjelsestur...!

Søndag morgen skulle vi i gang allerede 8.40 med første runde, hvor vi skulle op mod tyskerne. Det var en kamp, der ikke talte i holdkonkurrencen, men blev regnet med i fordelingen af topscorerpræmierne på de enkelte brætter. Jeg havde sagt til spillerne at de ikke skulle bruge alt krudtet i den kamp, for de fik brug for det i de næste kampe – vi sluttede nemlig af mod de bedste hold. Alligevel hev de en flot uafgjort hjem mod et stærkt tysk hold, og det stivede selvtiltiden en del af inden de to afgørende kampe.

Man har indført at matchpoint er afgørende i den samlede stilling, og med vores mange uafgjorte kampe var vi langt fra toppen i den samlede stilling. Vi lå til en femteplads, altså præcis i midten af de 9 hovedkredse, og det var også hvad jeg havde tippet på forhånd – en midterplacering. I forhold til de fleste andre hovedkredse var vi for tyndt besat i bunden. Men der blev gået til sagen i hver kamp. I næstsidste runde skulle vi møde 7. hovedkreds, der dagen før havde overrasket ved at slå 6. hovedkreds – dem der altid vinder stævnet, godt hjulpet hjulpet på vej af den kendsgerning, at Tjele Efterskole ligger i deres hovedkreds. Men denne turnering havde foreløbig vist sig særdeles jævnbyrdig med mange tætte kampe, og favoritterne havde store problemer med at sætte sig igennem. Vi var jo heller ikke selv noget dårligt hold, og efter en dramatisk kamp spillede vi for femte gang 4-4. Kristian Hovmøller reddede den hjem i det helt store drama: Han byttede af til et tabt bondeslutspil, modstanderen fik dronning, men i den almindelige tidnødpanik fik Kristian også en bonde til forvandlingsfeltet, han nåede ud af øjenkrogen at se at på forvandling til dronning var der mat i 1, tog i stedet en springer og fik utroligt nok lov til at gafle modstanderens dronning, springeren nåede akkurat at standse modstanderens sidste fribonde og stillingen var remis – da modstanderens vinge faldt!! Kristian havde heldigvis en h-bonde tilbage og blev helten i dette hæsbælsende drama, som faktisk indbragte ham hans ottende sejr i træk.

Men i sidste runde var modstanderen 6. hovedkreds, som skulle bruge en sejr for at holde liv i en spinkel chance for at vinde stævnet. Her havde vi ikke heldet med os og måtte indkassere vores andet nederlag med 2-6, endnu engang alt for stort, men der var aldrig tvivl om resultatet. Hovmøller måtte lidt ærgerligt ned, men han var for første gang i turneringen heller ikke ratingfavorit. Oksana reddede lidt af æren med en remis mod Rasmus Skytte, med 2355 stævnets højstratede spiller, men åbenbart ikke den bedste – tyskernes førstebret scorede 9 af 9.

Vi sluttede på femtepladsen, mens 6. hovedkreds som sædvanlig vandt – men denne gang ikke så lidt heldigt. 3. hovedkreds førte sensationelt inden sidste runde, hvor de mødte 7. hovedkreds – som vandt 5-3. Dermed måtte 3. hovedkreds nøjes med bronzen efter 7. hovedkreds. På fjerdepladsen sluttede 1. hovedkreds – som havde flest brætpoints af alle, men da matchpoint var afgørende, fik de ikke engang medaljer!

Vores enkeltresultater:

- Oksana Vovk 2½**
- Kristian Hovmøller 8**
- Kasper Henriksen 4½**
- Morten Rytter 5½**
- Jonas Nilsson 3½**
- Søren Jensen 3**
- Christian Lunde Rasmussen 3**
- Jon S. Pedersen 6½**

Oksana havde det selvfølgelig hårdt på førstebrettet, men hendes score er alligevel lidt skuffende – modstandernes ratingtal taget i betragtning, men uret. Søren og Kristian fik også stærke side, og formen var heller ikke i top, hun havde i de fleste partier problemer med at brettet og på uret. Den tredje og sidste runde var for lidt ud af det, de havde stillinger til flere point, men det kørte ikke rigtig for dem. Kasper og Jonas scorede OK, men de bærende kræfter på holdet var Kristian Hovmøller, Morten og Jon. Morten var ude i flere sindsoprivende tidnøddramaer, som kunne være faldet ud til hvad side det skulle være – og havde han spillet bare lidt hurtigere, havde han uden tvivl fået flere point. Jon imponerede på ottendebrættet, hvor han gik uimponeret til sagen og slog flere væsentligt højreratede modstandere og var kun ½ point fra topscorerpræmien på sit bræt. Kristian Hovmøller blev vores suveræne topscorer med en solid indsats, men desværre kostede nederlaget i sidste runde en topscorerpræmie.

Præmieuddelingen blev forsinket i 20 minutter, fordi man lige måtte vente på en journalist – skakpressen har stor magt – men ellers var der ikke meget at kritisere ved stævnet. Som garvet turneringsarrangør plejer jeg ellers ikke at have problemer med at finde fejl ved andres stævner, men her var der ikke meget at komme efter. Faciliteterne var fremragende til formålet, og der var gjort et stort forarbejde med at skaffe en bred vifte af sponsorer til stævnet, hvor 20-25 lokale firmaer havde bidraget. Der var T-shirts til alle med stævnets eget logo, fællesfotografering med et samlet billede af alle deltagere, der kunne købes for 20 kr. og var på gaden blot få timer efter det var taget, maden var udmærket og der manglede i det hele taget ikke noget. Vi havde en kompetent stævneledelse med styr på tingene, og man havde indtryk af, at stævnet havde stor lokal opbakning – både fra klubben, hovedkredsen, kommunen, efterskolen og hvem der nu var involveret.

Set i det lys er det lidt synd, at stævnet nu fremover er forvist til Tjele, som nok er landets skakefterskole, men det betyder også, at vi ikke fremover kommer rundt i andre dele af landet og oplever deres lokale særpræg og møder en gruppe lokale skakledere, der er villig til at lægge et stort stykke arbejde i at præstere et godt stævne. Men naturligvis løser det også et problem – for ikke alle hovedkredse har de folk, der har kræfterne og viljen til at stå for et så stort stævne hvert niende år.

Til slut vil jeg sige tak til mit hold for en god og seriøs indsats – men jeg forventer en bedre placering til næste år, så god fornøjelse i træningslokalet!

-

kildemateriale:"Poul Buhl"

© 2002 Jens Lundberg, [webmaster for 2.hk](#) [organisation under Dansk Skak Union] Alle rettigheder forbeholdes.